

**Discursul Președintelui Senatului, domnul Călin Popescu-Tăriceanu, la
cea de-a XIV-a Conferință Interparlamentară privind Politica Externă și de
Securitate Comună și Politica de Securitate și Apărare Comună ale Uniunii
Europene (PESC/PSAC)**

7-8 martie 2019

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor,

Am plăcutul prilej de a saluta participarea dumneavoastră și de a vă ura bun-venit la cea de-a XIV-a Conferință Interparlamentară privind Politica Externă și de Securitate Comună și Politica de Securitate și Apărare Comună ale Uniunii Europene (PESC/PSAC), organizată în cursul acestui semestru sub auspiciile Dimensiunii Parlamentare ale președinției române a Consiliului UE.

A depune eforturi pentru promovarea unei Politici Externe și de Securitate Comune pare să fi devenit mai degrabă un ideal înalt în actualul context mondial caracterizat de un ansamblu de probleme interconectate care generează reacții fragmentate din partea statelor, potrivit mărimii lor, a bugetului de care dispun, a capacității de apărare, a independenței energetice sau a localizării lor geografice. A îndeplini interesele naționale ale fiecărui stat prin decizii suverane de angajare în alianțe sau contracte profitabile – cu scopul de a-

și securiza resursa energetică sau un sistem mai avansat de armament, de exemplu – și, în același timp, a face demersuri ca uniune de state în relație cu terții cu scopul de a asigura securitatea și prosperitatea pentru toți membrii săi, este o ecuație care, în opinia mea, ne solicită, mai mult decât orice, *coeziune și solidaritate ancorate într-o viziune de viitor partajată*.

Din păcate, se face simțită o percepție că această viziune *pierde treptat din coerență* și că politicile adoptate după îndelungi eforturi cu scopul de a o susține *încep să-și piardă din finalitate* în urma crizelor recente care au afectat societățile noastre: *criza europeană a datoriei suverane*, care a erupt în 2009, *criza refugiaților în Europa*, care a răbufnit în 2015 și *criza Brexitului*, aruncată în arena europeană în 2016. Trebuie să adaug în această listă, într-o categorie similară de efecte care ne preocupă în mod egal, *contestarea legitimității actualei Comisii Europene* ca rezultat, pe de o parte, a înțelegerii sale asupra scopului și funcționii articolului 7 al Tratatului privind Uniunea Europeană, dar și asupra propriului rol ca braț mandatat politic al UE în relație cu guvernele din Ungaria și Polonia. Pe de altă parte, această contestare a legitimității este alimentată în plus de tergiversarea în relație cu România și Bulgaria a încheierii și ridicării Mecanismului de Cooperare și Verificare care, de 12 ani, le subminează acestor țări calitatea de membri cu drepturi depline în UE – de la aderarea lor, în 2007.

Cel mai adesea, *crizele și înfruntările care nu primesc răspunsuri corespunzătoare produc clivaje sau accentuează fragmentări existente*, afectând profund conștientizarea valorii care se cuvine a li se conferi *solidarității și coeziunii* pentru a menține o Uniune trainică. Suntem chemați, ca membri ai Parlamentelor din UE, să identificăm soluții care să faciliteze recalibrarea conceptului politic european și, în același timp, să depunem toate eforturile pentru a ajunge la *o politică externă comună susținută de certitudinea unui destin comun întemeiat pe valori partajate* între Est și Vest, Sud și Nord. O

Europa cu două sau mai multe viteze ar fi de natură să impună poveri suplimentare la realizarea consensului.

Dincolo de orice îndoială, crize și înfruntări care să necesite un răspuns comun la nivel UE vor continua să apară în acest context internațional caracterizat de *protecționism* și *predispoziții hegemonice* care contra-balansează un *multipolarism șovăielnic*. De aceea, trebuie să evităm lipsa de unitate pe „frontul de acasă” pentru a reuși construirea atât de necesarului *consens* care să susțină o poziționare solidă și *unanimă* pe care se întemeiază capacitatea de influență în chestiuni de politică externă – în același fel în care UE exercită influență în chestiuni de comerț, conectivitate sau alte domenii sectoriale de cooperare cu parteneri terți.

Suspendarea Tratatului forțelor nucleare intermediare (INF) ne confruntă cu *perspectiva de nedorit a unei noi curse a armelor nucleare în Europa*. Retragerea Statelor Unite din acordul nuclear cu Iranul, răspunsul pe flancul estic la amenințările generate de anexarea Crimeii sunt doar o parte din înfruntările actuale la adresa Politicii Externe și de Securitate Comună. Ne este clar că trebuie să fim ferm uniți în Europa pentru *a apăra beneficiile păcii instaurate după ultimele două războaie: al Doilea Război Mondial și Războiul Rece*.

Regiunea Mării Negre este una dintre cele mai importante regiuni pentru securitatea UE, motiv pentru care instituțiile europene trebuie să-i sporească vizibilitatea în politici și să adopte o abordare regională mai clară și mai bine formulată. În acest context, urmărim cu preocupare militarizarea Mării Azov, ca aspect al agresiunii și violării dreptului internațional care amenință securitatea întregii regiuni.

România a acționat consecvent pentru a influența pozitiv *parcursul Republicii Moldova spre aderarea la UE*, deopotrivă prin sprijinirea eforturilor naționale de a aduce instituțiile de la Chișinău la standarde europene, precum și

prin întărirea interconexiunilor culturale, economice și sociale. Relația benefică și apropiată construită între UE și Republica Moldova *nu trebuie să devină o victimă a evoluțiilor recente*. Este important ca Grupul de prieteni ai Republicii Moldova să continue să fie activ în contextul politic post-electoral aflat în schimbare și să încerce să consolideze încrederea cu executivul care va rezulta la Chișinău – în beneficiul întăririi mecanismelor și instituțiilor democratice, pentru *construirea unei societăți pro-Europa în imediata vecinătate a UE*.

Atacurile cibernetice și amenințările războiului hibrid sunt, de asemenea, provocări importante pe care trebuie să le înfruntăm împreună și la care să pregătim răspunsuri corespunzătoare prin intermediul *Politicii de Securitate și Apărare Comună*. În Parlamentele pe care le reprezentăm, e necesar să promovăm formule legislative care să sprijine dezvoltarea societăților reziliente, mai ales în statele din prima linie și, în același timp, trebuie să fim actori mai hotărâți în vecinătățile noastre estice și sudice, pentru a ne asigura că partenerii noștri dispun de mijloacele pentru promovarea și apărarea democrației, libertății și demnității umane.

Salutăm hotărârea, perseverența și curajul demonstrate de actorii politici și civici, care au făcut posibilă implementarea *Acordului de la Prespa* – ca importantă piatră la temelia păcii și securității în Europa de Sud-Est. Invităm stăruitor decidenții din regiune să valorifice această realizare în sensul soluționării diferendelor de lungă durată, în special prin intermediul dialogului Belgrad-Priștina, facilitat de UE. Să reconfirmăm clar și răspicat angajamentul durabil al Uniunii pentru realizarea reconcilierii interne și externe, ca condiții pentru aderarea la UE, și să solicităm insistent țărilor din Balcanii de Vest să depășească dezacordurile care le mai rămân.

Stimați colegi, închei cuvântul meu de salut prin a vă ura un sejur plăcut în București și dezbateri fructuoase. Ne bucurăm să ne fiți oaspeți și să lucrăm împreună pentru viitorul proiectului european.